

Skrytá koalice nepřátel svobody

Strašilky, chameleoni a jiné obludy

Strašilky jsou hmyz. Některé napodobují listí, jiné větvičky. Chameleon je plaz a umí měnit barvu. Lest a přetvářka patří k pilířům „Zákona džungle“, praotce všech zákonů. Lest a síla.

Vyspělá civilizace nemůže existovat bez pravidel. Nenechme se ale mýlit. Džungle není cosi daleko za obzorem. Celé klany lidí ohýbají pravidla ve svůj prospěch a zároveň mlží něco o „kospiračních teoriích“.

Loupežníky od zločinu neodradilo ani středověké usekávání rukou. V propojeném a mnohvrstevném světě jsou manipulacemi ohroženy zejména pomalé dlouhodobé procesy. Je možné „nenápadně“ ukrást cokoliv: dům, firmu, politickou stranu, volby, stát, světadíl, Zeměkouli...

Lidé ale nechtějí špatné zprávy slyšet. Hudba hraje k tanci a Titanic se jen trochu naklonil...

Základním vybavením loupežníka je vlastnost normálnímu člověku neznámá: absence jakékoliv morálky. Je to psychopatická úchylka, její filosofií je nihilismus, bezobsažnost. Nepřekvapuje, že metody mafií, teroristických organizací, ale i estébáků a některých tajných služeb vykazují podobnosti. Zvláště nebezpečné je jejich vzlínání do businessu a do politiky. Podívejme se letmo na některé profese a pojmy z tohoto polosvěta.

Šedá eminence- zná plán, motivuje a řídí své lidi. Síť řídicích důstojníků je nebezpečným jádrem klanu.

Bílý kůň- váže na sebe pozornost a podstupuje rizika. Někdy končí na Bahamách, jindy ve vězení nebo v septiku.

Krtek- záludný živočich operující v týlu oběti. Strašilka a chameleon dohromady, ale výrazně inteligentnější.

Spící buňka- neaktivní člen klanu čekající na „probuzení“, často řadu let. Aktivačním impulzem bývá vydírání a odměna, někdy i vlastní přesvědčení. Nová tvář v politice se záznamem ve svazcích StB vždy vzbuzuje pochybnosti, i když se mohlo jednat jen o sledovanou osobu.

Užitečný idiot- externista ve službách klanu. Někdy aniž by tušil, pro koho pracuje, jindy z přesvědčení a za odměnu. Do lepkavé sítě se může lapit kdokoliv z nás. Ze započatého bludu a začarovaného kruhu se těžko vystupuje, chce to kus odvahy.

Krysař, falešný prorok- agenti vábíci zmatené spoluobčany do záhuby.

Agent- provokatér- krtek organizující v týlu oběti falešný odboj. Obzvláště odporný živočich.

Odhalený agent- druhá strana jej zpravidla zkusí přetáhnout na svou stranu. U dvojitého agenta nikdy není jistota, pro koho skutečně pracuje. Někdy se zblázní, jindy může mít autonehodu.

Plán- soubor kroků vedoucích k cíli (k ukradení domu, firmy, voleb, státu, Zeměkoule). K tomu slouží předem vytvořená síť kombinující tvrdé vertikální a volné horizontální vztahy (stejný způsob používají i teroristické organizace, žádný rozdíl). Řada užitečných idiotů nemá tušení, komu slouží. Je-li plán předčasně prozrazen, splaskne jako bublina, nebo se mění v plán B, C, D atd.

Krytí- různé aktivity sledující maskování plánu. Všechny kroky musejí mít logická vysvětlení (osobní prospěch, volební kampaň apod.) Logické nesrovnalosti ale odhalí nekalost.

Desinformace- nástroj informační války sledující různé cíle: vytvoření klimatu, zveřejnění lží a pomluv, zakrytí uniklé informace atd. Jsou důmyslnou [kombinací lží a pravdy](#). Jejich emotivnost často brání odhalení nelogičnosti.

Hra na změnu pravidel - zdánliví přátelé vás pozvou na partičku desetníkoveho mariáše. Později zjistíte, že se hrál poker o váš dům, firmu atd. Tak nějak vypadá „nepřátelské převzetí“ majetku oligarchou.

Hra na slepou uličku – oběť je nenápadně vmanipulována do volby mezi výhradně špatnými řešeními.

Dichotomie- skupina lidí je rozdělena na dvě části, které spolu nekomunikují. Lze je pak z jednoho centra odlišně obelhávat a štvát proti sobě.

Ovládnutí více zúčastněných skupin vlastními agenty. Lze pak vytvářet situace, kterým rozumí jen jejich tvůrci. Metoda je známá z mediálního prostředí, od „prognostiků“, z Babišovy kuchyně i od Rusů ovládajících znepřátelené bojůvky v Sýrii či na Kavkaze.

Škatule převlečte se a hejbejte se! Hra pro slaboduché. Normální člověk ví, že odhaleným členům klanu nelze věřit ani „dobrý den“.

Modelování budoucnosti – Předpověď se omíláním v mnoha médiích stává skutečností. I negativní reklama se počítá.

Hledač pravdy se ocitá v roli kriminalisty: ze známých fakt a zkušenosti sestavuje hypotézy, postupně je vyřazuje, případně počítá se všemi najednou. Bez dedukce a pravděpodobnosti to nejde. Bylo to tak vždy a neprozrazují nic tajného, informací jsou plné knihovny a svět kolem nás. Křehkost politických systémů znali Sokrates, Aristoteles, Machiavelli a další a dostatečně jej prokázala řada diktátorů. Máme tu jen novou konfiguraci v důsledku společenských změn a nových technologií. Zločinci měli vždycky před spravedlností náskok.

V mikroměřítku:

Komunismus došel ke svému konci a definitivní [diskreditaci](#). Z někdejších „proletářů“ jsou dnes oligarchové a zpravodajci hlásající spojení trollů, krtků, extrémistů, užitečných idiotů a neomarxistů celého světa. Místo „rovnosti všech“ je tu pokus o zneužití menšin k nadvládě nad většinou. Legitimní myšlenky rovnosti ras, pohlaví, sexuální orientace atd. jsou nafukovány a překrouceny do absurdnosti, proti níž je [ze stejného centra](#) (!) vyprovokována vlna odporu. Ne náhodou je ignorována nejmenší menšina - člověk.

V informační válce jde v první řadě o informační gramotnost občanů, o zdravý rozum.

V makroměřítku:

„Atomový pat“ nenápadně změnil pravidla [„hry na bezpečnost“](#). Nikdo si nedovolí ani „pomlouvku“ napadnout atomovou velmoc (Už ve Vietnamu se střetli v přímých bojích letci USA s raketáky SSSR. Podobné informace ale končily pod koberec na obou stranách). Velká válka snad dnes nehrozí, o to rozbujelejší jsou její měkké formy od hospodářské přes zpravodajskou po kybernetickou a informační.

A ten virus jim seslalo samo peklo... Že by náhoda? Ani náhodou. To jen nemá smysl „pomlout“ atomovou velmoc. Odpovědí by byla jen sprška desinformací a větší světový chaos. Účet ale nepochybně bude vystaven.

Vše nasvědčuje existenci skryté koalice „nepřátel demokracie“ zahrnující Rusko, Čínu, islamisty a možná dalších. Od kdy? Od roku 2014? 2005? 2001? 1992? [1989](#)? Nevíme.

V demokratických zemích a v EU je místem pro politické hry parlament. Jedině veřejná kontrola je udrží v rozumných zákonných mezích. Pro globální diskusi je tu OSN, bez možnosti vymáhání čehokoliv. Pán Bůh s námi a zlý pryč.

Svět prý chce být obelháván, říkají někteří a berou za to tučné peníze. V přírodě kdo nedokáže rozlišit pravdu a lež, zpravidla nepřežije...

Lubomír Bombík

[Literatura >>](#)